

Where there are stakes, etc.

היכא דאיכא חיפופי כולי –

OVERVIEW

states that where there are stakes [even] ר' אליעזר can agree that רב אחא בר איקא that מחלוקת is only בדליכא חיפופי. Our תוספות attempts to reconcile our גמרא which indicates that the מחלוקת between ר"א and רבנן is only דליכא חיפופי with another גמרא in עירובין which seemingly maintains that they argue in both cases,

asks: תוספות

ותימה בפרק כל גגות (עירובין צד,א ושם)¹ פריך ולפלוג בצדי רשות הרבים דעלמא –
And this² is astounding; for in פרק כל גגות, the גמרא asks; let them (ר')
argue about צדי רה"ר in general - (אליעזר ורבנן)

פירוש ואמאי פליגי בחצר שנפרצה –

The explanation of the גמרא's question there is: why do they argue in the specific case of a חצר whose wall collapsed, exposing the חצר to the רה"ר, when they can have the same argument in a more general sense, about בעלמא - צדי רה"ר

ומשני אי הוי פליגי בעלמא הוה אמינא כי פליגי רבנן עליה -

And the גמרא answers: If they would argue about צדי רה"ר in general I would have said, when are the רבנן arguing with ר' אליעזר, and maintain that - צדי רה"ר לאו כרה"ר דמי

הני מילי היכא דאיכא חיפופי אבל היכא דליכא חיפופי מודו –

Only where there are חיפופי, which separate the area on one side of the חיפופי from the רה"ר, thereby rendering that area a כרמלית, but in a case where there are no חיפופי separating the צדי רה"ר from the רה"ר, the רבנן would admit to ר"א that דמי כרה"ר דמי

קא משמע לן –

¹ The גמרא there is referencing a משנה in עירובין which cites a מחלוקת between רבי אליעזר ורבנן in the case of a חצר, whose wall (which separated it from the רה"ר) collapsed, thus exposing the חצר, which was originally a רה"ר, to the רה"ר. ר"א maintains that the area of the collapsed wall has the status of a רה"ר, while the רבנן maintain that this area has the status of a כרמלית. The גמרא concludes that the basis of their מחלוקת is whether צדי רה"ר לאו כרה"ר דמי, which is the opinion of ר"א, or whether צדי רה"ר כרה"ר דמי, which is the opinion of the רבנן. The area of the collapsed wall is considered צדי רה"ר, meaning that people do not ordinarily traverse there, unless the רה"ר is crowded. The גמרא there questions this explanation.

² is challenging the assumption of רב אחא בר איקא that we are not aware of ר"א's opinion in a case where איכא חיפופי, and indeed ר"א could maintain that it is כרמלית דמי.

The משנה teaches us, by having their ³חצר שנפרצה that even when there are no חיפופי the רבנן still maintain that דמי. This concludes the citation of the גמרא in עירובין.

משמע דרבי אליעזר נמי פליגי בדאיכא חיפופי⁴ –

This answer of the גמרא there implies that רבי אליעזר argues also when there are חיפופי. תוספות asks how can ר"א בריה דר"א state here that perhaps where there are חיפופי even ר"א agrees that דמי. צדי רה"ר לאו כרה"ר דמי, when the entire thrust of the גמרא in עירובין seems to imply that the main מחלוקת is when there are חיפופי.

answers: תוספות

ויש לומר דהכי קאמר קא משמע לן דהיכא דליכא חיפופי דוקא פליגי –

And one can say; this is what the גמרא in עירובין meant to say; that by stating their מחלוקת in a חצר שנפרצה specifically, and not by צדי רה"ר in general, the משנה **teaches us that they argue only in a case where there are no חיפופי -**

אבל היכא דאיכא חיפופי מודה רבי אליעזר –

However, in a case where there are חיפופי, then רבי אליעזר would admit to the רבנן that דמי. צדי רה"ר לא כרה"ר דמי.⁵

In summation: The משנה by having the חצר שנפרצה and not דעלמא, is teaching us, not that they argue *also* חיפופי, but rather, that they argue *only* בדליכא חיפופי.

offers an alternate explanation: תוספות

אי נמי ההיא סוגיא כרב פפא דהכא דלא מחלק –

Or one may also say; that סוגיא in עירובין, which implies that ר"א maintains that צדי רה"ר כרה"ר דמי even where there are חיפופי, is according to רב פפא who maintains here in our גמרא that ר"א does not differentiate whether or not there are חיפופי, and always maintains that דמי. צדי רה"ר כרה"ר דמי.

APPENDIX AND SUMMARY

³ By a חצר שנפרצה [presumably] there are no חיפופי.

⁴ The thrust of the explanation there is, that if they would argue by צדי רה"ר in general, I may have thought that they argue only in a case where there are חיפופי, therefore the משנה teaches us that they argue also where there are no חיפופי. We may deduce from this that they certainly argue where there are חיפופי (the משנה seems to teach us only, that they argue *also* when there are no חיפופי).

⁵ See 'Appendix and Summary'.

in his question assumed that if the גמרא in עירובין was of the opinion that ר"א agrees that בדאיכא חיפופי it is a כרמלית and he argues only בדליכא חיפופי then the גמרא should have read⁶ אי הוה פליגי בעלמא הו"א דבדאיכא חיפופי נמי פליג ר"א קמ"ל דדוקא בחצר שנפרצה פליג ר"א דליכא חיפופי אבל בדאיכא חיפופי מודי רבנן, as shown in table (A)⁷

Table A

הו"א – אי פליגי בעלמא			מסקנא – פליגי בחצר שנפרצה		
מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי	מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי
ר"א	ר"ה ר	ר"ה (כ"ש)	ר"א	כרמלית	ר"ה
רבנן	כרמלית	כרמלית	רבנן	כרמלית	כרמלית

However since the גמרא in עירובין reads: אי הוה פליגי בעלמא הו"א כי פליגי רבנן עליה ה"מ היכא דאיכא חיפופי אבל היכא דליכא חיפופי מודי קמ"ל בדליכא חיפופי משנה This would seem to indicate that the only change that the מושג accomplishes is that the רבנן still argue and maintain that it is a כרמלית, however as far as בדאיכא חיפופי is concerned ר"א still argues and maintains that כר"ה דמי as in table (B).

Table B

הו"א – אי פליגי בעלמא			מסקנא – פליגי בחצר שנפרצה		
מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי	מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי
ר"א	ר"ה	ר"ה (כ"ש)	ר"א	ר"ה (קשיא)	ר"ה
רבנן	כרמלית	ר"ה ר - מודים	רבנן	כרמלית	כרמלית

answers that we can nevertheless interpret the גמרא to mean that ר"א agrees בדאיכא חיפופי as in table (C).

Table C

הו"א – אי פליגי בעלמא			מסקנא – פליגי בחצר שנפרצה		
מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי	מ"ד	איכא חיפופי	ליכא חיפופי
ר"א	ר"ה ר	ר"ה (כ"ש)	ר"א	כרמלית	ר"ה
רבנן	כרמלית	ר"ה ר - מודים	רבנן	כרמלית	כרמלית

⁶ See לשון הזהב, שפת אמת.

⁷ The differences between the הו"א and the מסקנא are indicated by *italics*.

The reason why the גמרא in עירובין chooses to express the חידוש of the משנה as in tables B&C (even though it can lead to a misunderstanding in the opinion of ר"א), as opposed to table A, may be, because the גמרא there wants to tell us how wrong we would have been in interpreting the (ור"א) רבנן had they argued בצדי רה"ר בעלמא. This is best expressed by tables B&C, which indicate that had the מחלוקת been דעלמא בצדי רה"ר, we would have thought that the רבנן agree that בדליכא חיפופי it is a רה"ר. Had we learnt as in table A, even though we would not be mistaken as to the *final* opinion of ר"א, we would not necessarily have been wrong, in the הו"א, in regards to the opinion of the רבנן, therefore the חידוש of the משנה would be only concerning ר"א and not the רבנן. This way (Table C) however the חידוש is for both ר"א and רבנן.

THINKING IT OVER

What are the relative merits of the two answers in תוספות?